

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRAVOMOCI (EU) 2018/990

ze dne 10. dubna 2018,

kterým se mění a doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1131, pokud jde o jednoduché, transparentní a standardizované (STS) sekuritizace a komerční papíry zajištěné aktivy, požadavky na aktiva obdržená na základě reverzního repa a metody hodnocení úvěrové kvality

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1131 ze dne 14. června 2017 o fondech peněžního trhu ⁽¹⁾, a zejména na čl. 11 odst. 4, čl. 15 odst. 7 a článek 22 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle čl. 11 odst. 1 nařízení (EU) 2017/1131 smí fondy peněžního trhu investovat do sekuritizací nebo komerčních papírů zajištěných aktivy. Je zavedena zvláštní pobídka k investování do jednoduchých, transparentních a standardizovaných (STS) sekuritizací nebo komerčních papírů zajištěných aktivy. Vzhledem k tomu, že nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2402 ⁽²⁾ již obsahuje požadavky na STS sekuritizace a komerční papíry zajištěné aktivy, je třeba nařízení (EU) 2017/1131 změnit tak, aby obsahovalo křížový odkaz na ustanovení nařízení (EU) 2017/2402, v nichž jsou tyto požadavky uvedeny.
- (2) Reverzní repa umožňují fondům peněžního trhu realizovat jejich investiční strategii a cíle podle podmínek nařízení (EU) 2017/1131. Uvedené nařízení požaduje, aby protistrana v rámci reverzního repa byla úvěruschopná a aby aktiva obdržená jako kolaterál byla dostatečně likvidní a kvalitní, aby umožňovala fondům peněžního trhu dosáhnout jejich cílů a plnit závazky v případě, že by tato aktiva musela být zlikvidována. Standardní smlouvy používané pro reverzní repa mohou přispívat k cíli řízení rizika protistrany. Některá ustanovení však mohou vést k tomu, že podkladová aktiva reverzního repa mohou být pro správce fondů peněžního trhu nedostupná, a tudíž nelikvidní. Proto je nezbytné zajistit, aby aktiva byla správcům fondů peněžního trhu v případě selhání nebo v případě předčasného ukončení reverzního repa k dispozici a aby protistrana neomezovala prodej aktiv tím, že by vyžadovala předchozí oznámení či schválení.
- (3) Správci fondů peněžního trhu by neměli být povinni uplatňovat určitou úpravu hodnoty aktiva (srážku), jestliže se na protistranu v rámci reverzního repa vztahují obezřetnostní pravidla podle práva Unie. Aby se zajistilo, že kolaterál poskytnutý na základě reverzního repa je vysoce kvalitní, uplatní správci fondů peněžního trhu dodatečně požadavky, pokud příslušná protistrana není regulována podle práva Unie nebo není uznána jako

⁽¹⁾ Úř. věst. L 169, 30.6.2017, s. 8.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2402 ze dne 12. prosince 2017, kterým se stanoví obecný rámec pro sekuritizaci a vytváří se zvláštní rámec pro jednoduchou, transparentní a standardizovanou sekuritizaci a kterým se mění směrnice 2009/65/ES, 2009/138/ES, 2011/61/EU a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 347, 28.12.2017, s. 35).

rovnocenná. S cílem zajistit soudržnost mezi právními předpisy Unie by minimální požadavky týkající se srážek měly být stejné jako odpovídající požadavky stanovené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013⁽¹⁾.

- (4) Správci fondů peněžního trhu by měli mít možnost uplatňovat vyšší srážku, než je minimální hodnota stanovená v nařízení (EU) č. 575/2013, jestliže to považují za nezbytné k zajištění toho, aby kolaterál obdržený na základě reverzního repa byl dostatečně likvidní, pokud to tržní podmínky vyžadují. Rovněž by měli sledovat a revidovat výši požadované srážky tak, aby byla zajištěna odpovídající úroveň likvidity, zejména pokud je revidována výše srážky uvedená v čl. 224 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013 nebo pokud se změnila zbytková splatnost aktiva či jiné faktory, které se týkají životaschopnosti protistrany.
- (5) Metody hodnocení úvěrové kvality podle čl. 19 odst. 3 by měly být dostatečně obezřetné, aby zajišťovaly, že všechna kvalitativní i kvantitativní kritéria, na nichž se hodnocení úvěrové kvality zakládá, jsou spolehlivá a vhodná pro řádné posouzení úvěrové kvality nástrojů způsobilých pro investice. Kromě toho by mělo být zajištěno, aby makroekonomické a mikroekonomické faktory, které správci fondů peněžního trhu při hodnocení úvěrové kvality zohledňují, byly relevantní pro stanovení úvěrové kvality emitenta nebo nástroje způsobilého pro investice.
- (6) Aby se zajistilo, že nástroje, do nichž správci fondů peněžního trhu hodlají investovat, jsou dostatečně kvalitní, měli by správci fondů peněžního trhu provádět hodnocení úvěrové kvality, kdykoli mají v úmyslu provést investici. Aby nedocházelo k obcházení požadavku uvedeného v nařízení (EU) 2017/1131, že správci fondů peněžního trhu mají investovat pouze do nástrojů, které získaly příznivé hodnocení úvěrové kvality, měli by správci fondů peněžního trhu jako součást metodiky úvěrové kvality jednoznačně stanovit kritéria pro příznivé hodnocení nástrojů způsobilých pro investice fondů peněžního trhu před tím, než provedou vlastní hodnocení úvěrové kvality.
- (7) Metoda a kritéria hodnocení úvěrové kvality by měly být konzistentní, s výjimkou případů, kdy existuje objektivní důvod pro použití odlišné metody nebo kritérií. Kritéria a metoda by měly být vypracovány pro opakované použití, nikoliv pouze pro konkrétní případ v určitém okamžiku. Jednotné používání kritérií a metody by mělo usnadnit sledování hodnocení úvěrové kvality.
- (8) Aby se zajistila řádná kvantifikace úvěrového rizika emitenta a relativního rizika selhání emitenta a nástroje, jak požaduje čl. 20 odst. 2 písm. a) nařízení (EU) 2017/1131, měli by správci fondů peněžního trhu používat relevantní kvantitativní kritéria, která jsou na trhu k dispozici. Nemělo by se jim však bránit ve využití dalších faktorů, pokud jsou relevantní.
- (9) Hodnocení úvěrové kvality emitenta je jedním z nejdůležitějších posouzení, které je třeba provést, neboť představuje první stupeň záruky kvality aktiv. Pokud je to možné, měli by proto správci fondů peněžního trhu zohlednit veškeré faktory, jež jsou relevantní pro posouzení kvalitativních a kvantitativních kritérií úvěrového rizika u emitenta nástroje.
- (10) Za výjimečných okolností, zejména za napjatých tržních podmínek, by správci fondů peněžního trhu měli mít možnost přijímat investiční rozhodnutí, která se odchyľují od výsledku hodnocení úvěrové kvality, jsou-li tato investiční rozhodnutí v zájmu investorů, a to pod podmínkou, že jsou tato rozhodnutí odůvodněna a řádně doložena.
- (11) Vzhledem k tomu, že kvalita nástrojů se může v průběhu času měnit, hodnocení úvěrové kvality by nemělo být jednorázové, nýbrž by mělo být prováděno průběžně. Kromě toho by mělo být revidováno, a to zejména v případě, kdy dojde k podstatné změně makroekonomického nebo mikroekonomického prostředí ve smyslu čl. 19 odst. 4 písm. d) nařízení (EU) 2017/1131, která by mohla mít dopad na stávající hodnocení úvěrové kvality daného nástroje.
- (12) Správci fondů peněžního trhu by se neměli přehnaně mechanicky spoléhat na externí úvěrová hodnocení. Snížení ratingu nebo ratingového výhledu emitenta či nástroje ze strany ratingové agentury by proto mělo být považováno za podstatnou změnu pouze v případě, že bylo posouzeno a porovnáno s dalšími kritérii. Z tohoto důvodu by správci měli být nadále povinni provést vlastní hodnocení i v případě, že došlo k takovému snížení.
- (13) Kolaterál poskytnutý na základě reverzního repa by měl být vysoce kvalitní a neměl by vykazovat vysokou korelaci s hospodářskými výsledky protistrany. Hodnocení jeho úvěrové kvality by proto mělo být příznivé. Vzhledem k tomu, že neexistuje žádný důvod rozlišovat mezi hodnocením, které správci fondů peněžního trhu provádějí při investování přímo do způsobilých aktiv, a hodnocením, které provádějí, když obdrží aktivum jako kolaterál, mělo by být hodnocení úvěrové kvality v obou případech založeno na stejných kritériích.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

- (14) Nařízení (EU) 2017/1131 obsahuje tři zmocnění Komise k upřesnění a pozměnění některých ustanovení uvedeného nařízení. Tato zmocnění mají tentýž cíl, totiž zajistit, aby fondy peněžního trhu investovaly do vhodných způsobilých aktiv. Aby se zajistila soudržnost a konzistentnost těchto požadavků a aby byl osobám, na něž se vztahují, poskytnut přehled o nich a jednotné místo přístupu k nim, měly by být tyto požadavky uvedeny v jednom nařízení.
- (15) Datum použitelnosti tohoto nařízení v přenesené pravomoci by mělo být v souladu s datem použitelnosti nařízení (EU) 2017/1131, aby bylo zajištěno, že všechna pravidla a požadavky na fondy peněžního trhu budou platit od stejného data. Datum použitelnosti pozměňujícího ustanovení, které obsahuje křížový odkaz na kritéria pro STS sekuritizace a komerční papíry zajištěné aktivity, by mělo být stejné jako datum použitelnosti nařízení (EU) 2017/2402,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA 1

KRITÉRIA PRO URČENÍ JEDNODUCHÉ, TRANSPARENTNÍ A STANDARDIZOVANÉ (STS) SEKURITIZACE NEBO KOMERČNÍHO PAPIRU ZAJIŠTĚNÉHO AKTIVY

(čl. 15 odst. 7 nařízení (EU) 2017/1131)

Článek 1

Změna nařízení (EU) 2017/1131

V čl. 11 odst. 1 nařízení (EU) 2017/1131 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) jednoduchými, transparentními a standardizovanými (STS) sekuritizacemi určenými v souladu s kritérii a podmínkami stanovenými v člancích 20, 21 a 22 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2402 (*) nebo jednoduchými, transparentními a standardizovanými (STS) komerčními papíry zajištěnými aktivy určenými v souladu s kritérii a podmínkami stanovenými v člancích 24, 25 a 26 uvedeného nařízení.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2402 ze dne 12. prosince 2017, kterým se stanoví obecný rámec pro sekuritizaci a vytváří se zvláštní rámec pro jednoduchou, transparentní a standardizovanou sekuritizaci a kterým se mění směrnice 2009/65/ES, 2009/138/ES, 2011/61/EU a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 347, 28.12.2017, s. 35).“

KAPITOLA 2

KVANTITATIVNÍ A KVALITATIVNÍ POŽADAVKY NA ÚVĚROVOU KVALITU AKTIV OBDRŽENÝCH NA ZÁKLADĚ REVERZNÍHO REPA

(čl. 15 odst. 7 nařízení (EU) 2017/1131)

Článek 2

Kvantitativní a kvalitativní požadavky na likviditu aktiv uvedených v čl. 15 odst. 6 nařízení (EU) 2017/1131

1. Reverzní repa uvedená v čl. 15 odst. 6 nařízení (EU) 2017/1131 odpovídají stanoveným tržním standardům a jejich podmínky umožňují správcům fondů peněžního trhu, aby v případě selhání příslušné protistrany nebo předčasného ukončení repa uplatnili v plném rozsahu svá práva, a dávají správcům fondů peněžního trhu neomezené právo k prodeji veškerých aktiv obdržených jako kolaterál.
2. Aktiva uvedená v čl. 15 odst. 6 nařízení (EU) 2017/1131 podléhají srážce při ocenění, která se rovná hodnotám koeficientu volatility uvedeným v tabulkách 1 a 2 v čl. 224 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013 pro danou zbytkovou splatnost, a to s ohledem na 5denní dobu do realizace a nejvyšší hodnocení, pokud jde o stupeň úvěrové kvality.
3. V případě potřeby uplatní správci fondů peněžního trhu vedle srážky podle odstavce 2 dodatečnou srážku. S cílem posoudit, zda je tato dodatečná srážka nezbytná, zohlední všechny tyto faktory:
 - a) hodnocení úvěrové kvality protistrany v rámci reverzního repa;
 - b) období krytí rizika marží definované v čl. 272 odst. 9 nařízení (EU) č. 575/2013;

- c) hodnocení úvěrové kvality emitenta nebo aktiva, které je použito jako kolaterál;
 - d) zbytkovou splatnost aktiva použitého jako kolaterál;
 - e) volatilitu ceny aktiva použitého jako kolaterál.
4. Pro účely odstavce 3 zavedou správci fondů peněžního trhu jasnou politiku srážek přizpůsobenou každému aktivu podle čl. 15 odst. 6 nařízení (EU) 2017/1131 obdrženímu jako kolaterál. Tato politika musí být zdokumentována a odůvodňuje každé rozhodnutí uplatnit určitou srážku z hodnoty aktiva.
5. Správci fondů peněžního trhu srážky uvedené v odstavci 2 pravidelně revidují s přihlédnutím ke změnám zbytkové splatnosti aktiv použitých jako kolaterál. Revidují rovněž dodatečné srážky uvedené v odstavci 3, kdykoli se faktory uvedené ve zmíněném odstavci změny.
6. Odstavce 1 až 5 se nepoužijí v případech, že protistranou v rámci reverzního repa je kterýkoli z těchto subjektů:
- a) úvěrová instituce, nad kterou je vykonáván dohled podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ⁽¹⁾, nebo úvěrová instituce povolená ve třetí zemi za předpokladu, že požadavky v oblasti obezřetnostního dohledu a regulace jsou rovnocenné požadavkům uplatňovaným v Unii;
 - b) investiční podnik, nad kterým je vykonáván dohled podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ⁽²⁾, nebo investiční podnik ze třetí země za předpokladu, že požadavky v oblasti obezřetnostního dohledu a regulace jsou rovnocenné požadavkům uplatňovaným v Unii;
 - c) pojišťovna, nad kterou je vykonáván dohled podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ⁽³⁾, nebo pojišťovna ze třetí země za předpokladu, že požadavky v oblasti obezřetnostního dohledu a regulace jsou rovnocenné požadavkům uplatňovaným v Unii;
 - d) ústřední protistrana povolená podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ⁽⁴⁾;
 - e) Evropská centrální banka;
 - f) národní centrální banka;
 - g) centrální banka třetí země za předpokladu, že požadavky v oblasti obezřetnostního dohledu a regulace uplatňované v této zemi byly uznány jako rovnocenné požadavkům uplatňovaným v Unii v souladu s čl. 114 odst. 7 nařízení (EU) č. 575/2013.

KAPITOLA 3

KRITÉRIA PRO HODNOCENÍ ÚVĚROVÉ KVALITY

(článek 22 nařízení (EU) 2017/1131)

Článek 3

Kritéria pro validaci metod interního hodnocení úvěrové kvality podle čl. 19 odst. 3 nařízení (EU) 2017/1131

1. Správci fondů peněžního trhu validují metody hodnocení úvěrové kvality podle čl. 19 odst. 3 nařízení (EU) 2017/1131, pokud splňují všechna tato kritéria:
- a) metody interního hodnocení úvěrové kvality jsou systematicky uplatňovány ve vztahu k různým emitentům a nástrojům;
 - b) metody interního hodnocení úvěrové kvality jsou podloženy dostatečným počtem relevantních kvalitativních a kvantitativních kritérií;

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 349).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) (Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1).

- c) kvalitativní a kvantitativní vstupní údaje pro metody interního hodnocení úvěrové kvality jsou spolehlivé a využívají vzorky údajů o přiměřené velikosti;
 - d) minulé interní hodnocení úvěrové kvality provedená za použití metod interního hodnocení úvěrové kvality byla správci dotčených fondů peněžního trhu řádně přezkoumána s cílem určit, zda jsou předmětné metody hodnocení úvěrové kvality vhodným ukazatelem úvěrové kvality;
 - e) metody interního hodnocení úvěrové kvality obsahují kontroly a postupy pro jejich vývoj a související schvalování, které umožňují vhodné přezkoumání;
 - f) metody interního hodnocení úvěrové kvality zahrnují faktory, jež správci fondů peněžního trhu považují za relevantní k určení úvěrové kvality emitenta nebo nástroje;
 - g) metody interního hodnocení úvěrové kvality při provádění veškerých hodnocení úvěrové kvality systematicky uplatňují klíčové předpoklady úvěrové kvality i podpůrná kritéria, neexistuje-li objektivní důvod se od tohoto požadavku odchýlit;
 - h) metody interního hodnocení úvěrové kvality obsahují postupy k zajištění toho, že kritéria uvedená v písmenech b), c) a g), jimiž jsou podloženy relevantní faktory v rámci metod interního hodnocení úvěrové kvality, jsou spolehlivá a relevantní pro hodnoceného emitenta nebo nástroj.
2. V rámci postupu validace metod interního hodnocení úvěrové kvality posuzují správci fondů peněžního trhu citlivost metod na změny jednotlivých výchozích předpokladů a kritérií úvěrové kvality.
3. Správci fondů peněžního trhu zavedou postupy zajišťující, že jakékoliv nesrovnalosti nebo nedostatky, na které upozorní zpětné testování podle čl. 19 odst. 3 nařízení (EU) 2017/1131, budou identifikovány a náležitě řešeny.
4. Metody interního hodnocení úvěrové kvality podle čl. 19 odst. 3 nařízení (EU) 2017/1131 musí:
- a) být nadále používány, neexistují-li objektivní důvody, které by vedly k závěru, že metody interního hodnocení úvěrové kvality musí být změněny či zrušeny;
 - b) být schopny rychle začlenit jakákoli zjištění plynoucí z průběžného sledování nebo přezkumu, zejména v případě, že by úvěrové hodnocení vypracované za použití uvedených metod interního hodnocení úvěrové kvality mohlo být potenciálně ovlivněno změnami strukturálních makroekonomických či finančních podmínek na trhu;
 - c) umožňovat srovnání minulých interních hodnocení úvěrové kvality.
5. Metoda interního hodnocení úvěrové kvality podle čl. 19 odst. 3 nařízení (EU) 2017/1131 musí být okamžitě zlepšena, pokud by jakýkoli přezkum, včetně validace, ukázal, že není vhodná pro zajištění systematického hodnocení úvěrové kvality.
6. Postup interního hodnocení úvěrové kvality předem vymezuje situace, kdy se interní hodnocení úvěrové kvality považuje za příznivé.

Článek 4

Kritéria pro kvantifikaci úvěrového rizika a relativního rizika selhání emitenta a nástroje podle čl. 20 odst. 2 písm. a) nařízení (EU) 2017/1131

1. Kritéria pro kvantifikaci úvěrového rizika emitenta a relativního rizika selhání emitenta a nástroje podle čl. 20 odst. 2 písm. a) nařízení (EU) 2017/1131 jsou tato:
- a) informace o stanovování cen dluhopisů, včetně úvěrových rozpětí a stanovování cen srovnatelných nástrojů s pevným výnosem a souvisejících cenných papírů;
 - b) stanovování cen nástrojů peněžního trhu týkající se emitenta, nástroje nebo daného odvětví;
 - c) informace o stanovování cen swapů úvěrového selhání, včetně rozpětí swapů úvěrového selhání pro srovnatelné nástroje;
 - d) statistiky selhání týkající se emitenta, nástroje nebo daného odvětví;

- e) finanční ukazatele týkající se zeměpisného umístění, daného odvětví nebo kategorie aktiv emitenta či nástroje;
 - f) finanční informace týkající se emitenta, včetně ziskovosti, ukazatele úrokového krytí, měření páky a stanovování cen nových emisí, včetně existence podřízených cenných papírů.
2. Je-li to nutné a relevantní, uplatní správci fondů peněžního trhu vedle kritérií podle odstavce 1 dodatečná kritéria.

Článek 5

Kritéria pro stanovení kvalitativních ukazatelů týkajících se emitenta daného nástroje podle čl. 20 odst. 2 písm. b) nařízení (EU) 2017/1131

1. Kritéria pro stanovení kvalitativních ukazatelů týkajících se emitenta daného nástroje podle čl. 20 odst. 2 písm. b) nařízení (EU) 2017/1131 jsou tato:
- a) analýza veškerých podkladových aktiv, která u expozice vůči sekuritizaci zahrnuje úvěrové riziko emitenta a úvěrové riziko podkladových aktiv;
 - b) analýza veškerých strukturálních aspektů příslušných nástrojů vydaných emitentem, která u strukturovaných finančních nástrojů zahrnuje analýzu inherentního operačního rizika a rizika protistrany strukturovaného finančního nástroje;
 - c) analýza příslušného trhu (příslušných trhů), včetně stupně objemu a likvidity těchto trhů;
 - d) analýza státního emitenta, včetně rozsahu explicitních a podmíněných závazků a výše devizových rezerv v porovnání s devizovými závazky;
 - e) analýza rizika v oblasti správy a řízení týkajícího se emitenta, včetně podvodů, pokut za jednání, soudních sporů, finančních oprav, mimořádných položek, fluktuace vedoucích pracovníků, koncentrace dlužníků a kvality auditu;
 - f) zkoumání situace emitenta nebo odvětví trhu v souvislosti s cennými papíry;
 - g) případně analýza ratingů nebo ratingového výhledu emitenta daného nástroje vydaných ratingovou agenturou registrovanou orgánem ESMA a vybranou správcem fondu peněžního trhu, pokud je to pro konkrétní investiční portfolio fondu peněžního trhu vhodné.
2. Je-li to nutné a relevantní, uplatní správci fondů peněžního trhu vedle kritérií podle odstavce 1 dodatečná kritéria.

Článek 6

Kritéria pro stanovení kvalitativních ukazatelů úvěrového rizika týkajících se emitenta daného nástroje podle čl. 20 odst. 2 písm. b) nařízení (EU) 2017/1131

Pokud je to možné, správci fondů peněžního trhu hodnotí tato kvalitativní kritéria úvěrového rizika emitenta daného nástroje:

- a) finanční situaci emitenta nebo případně ručitele;
- b) zdroje likvidity emitenta nebo případně ručitele;
- c) schopnost emitenta reagovat na budoucí události týkající se celého trhu nebo daného emitenta, včetně schopnosti splácet dluh za vysoce nepříznivé situace;
- d) sílu odvětví emitenta v rámci ekonomiky v porovnání s hospodářskými trendy a konkurenční postavení emitenta v příslušném odvětví.

Článek 7

Odchyłky

1. Správci fondů peněžního trhu se mohou od metody interního hodnocení úvěrové kvality odchýlit pouze za výjimečných okolností, včetně napjatých podmínek na trhu, a existuje-li pro to objektivní důvod. Správci fondů peněžního trhu, kteří se od výsledku metody interního hodnocení úvěrové kvality odchýlí, toto rozhodnutí zdokumentují.
2. V rámci procesu dokumentace podle odstavce 1 uvedou správci fondů peněžního trhu osobu, která je za toto rozhodnutí odpovědná, jakož i objektivní důvod pro přijetí tohoto rozhodnutí.

Článek 8

Podstatná změna podle čl. 19 odst. 4 písm. d) nařízení (EU) 2017/1131

1. K podstatné změně podle čl. 19 odst. 4 písm. d) nařízení (EU) 2017/1131 dojde vždy, když:
 - a) dojde k podstatné změně týkající se kteréhokoli z těchto prvků:
 - i) informací o stanovování cen dluhopisů, včetně úvěrových rozpětí a stanovování cen srovnatelných nástrojů s pevným výnosem a souvisejících cenných papírů;
 - ii) informací o stanovování cen swapů úvěrového selhání, včetně rozpětí swapů úvěrového selhání pro srovnatelné nástroje;
 - iii) statistik selhání týkajících se emitenta nebo nástroje;
 - iv) finančních ukazatelů týkajících se zeměpisného umístění, příslušného odvětví nebo kategorie aktiv emitenta nebo nástroje;
 - v) analýzy podkladových aktiv, zejména u strukturovaných nástrojů;
 - vi) analýzy příslušného trhu (příslušných trhů), včetně jejich objemu a likvidity;
 - vii) analýzy strukturálních aspektů příslušných nástrojů;
 - viii) zkoumání situace v souvislosti s cennými papíry;
 - ix) finanční situace emitenta;
 - x) zdrojů likvidity emitenta;
 - xi) schopnosti emitenta reagovat na budoucí události týkající se celého trhu nebo daného emitenta, včetně schopnosti splácet dluh za vysoce nepříznivé situace;
 - xii) síly odvětví emitenta v rámci ekonomiky v porovnání s hospodářskými trendy a konkurenčního postavení emitenta v příslušném odvětví;
 - xiii) analýzy ratingů nebo ratingového výhledu emitenta nebo nástroje vydaných ratingovou agenturou či agenturami vybranými správcem fondu peněžního trhu, jelikož jsou pro konkrétní investiční portfolio fondu peněžního trhu vhodné;
 - b) dojde ke snížení ratingu nástroje peněžního trhu, sekuritizace nebo komerčního papíru zajištěného aktivy pod úroveň dvou nejvyšších krátkodobých úvěrových ratingů vydaných kteroukoli ratingovou agenturou regulovanou a certifikovanou v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1060/2009 ⁽¹⁾.
2. Správci fondů peněžního trhu posuzují podstatnou změnu kritérií uvedených v odst. 1 písm. a) s ohledem na rizikové faktory a výsledky scénářů pro zátěžové testy podle článku 28 nařízení (EU) 2017/1131.
3. Pro účely odst. 1 písm. b) stanoví správci fondů peněžního trhu vnitřní postup pro výběr ratingových agentur vhodných pro konkrétní investiční portfolio daného fondu peněžního trhu a pro stanovení frekvence, s níž bude fond peněžního trhu ratingy těchto agentur sledovat.
4. Správci fondů peněžního trhu zohlední snížení ratingu uvedené v odst. 1 písm. b) a následně provedou vlastní hodnocení podle své metody interního hodnocení úvěrové kvality.
5. Revize metody interního hodnocení úvěrové kvality představuje podstatnou změnu podle čl. 19 odst. 4 písm. d) nařízení (EU) 2017/1131 s výjimkou případů, kdy správci fondů peněžního trhu mohou prokázat, že tato změna není podstatná.

Článek 9

Kvantitativní a kvalitativní požadavky na úvěrovou kvalitu aktiv uvedených v čl. 15 odst. 6 písm. a) nařízení (EU) 2017/1131

Správci fondů peněžního trhu použijí při hodnocení úvěrové kvality likvidních převoditelných cenných papírů nebo nástrojů peněžního trhu uvedených v čl. 15 odst. 6 písm. a) nařízení (EU) 2017/1131 články 3 až 8 tohoto nařízení.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1060/2009 ze dne 16. září 2009 o ratingových agenturách (Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 1).

Článek 10

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 21. července 2018 s výjimkou článku 1, který se použije ode dne 1. ledna 2019.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 10. dubna 2018.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER
